

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010324
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8617010324.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.12.2023 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) d), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 1T/154/2017 zo dňa 23.02.2023 výrok, ktorým bolo trestné stíhanie proti obžalovanému A. B. zastavené, a naň nadväzujúci výrok o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku

z a s t a v u j e

trestné stíhanie proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Stropkove, trvale bytom C. D. XX, pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 576/2004 Zb., v bode 2/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, v bode 3/ ako prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, v bode 4/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a v bode 5/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, ktoré mal spáchať tak, že

1/

- dňa 29.09.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 2 600,- Sk (86,30 eur) E. F. za opravu a údržbu budovy OcÚ spočívajúcej vo výmene pozinkovaných žlabov, no uvedenú sumu E. F. nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;

- dňa 29.09.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 33 372,- Sk (1 107,75 eur) 33 občanom obce za vykonané práce po povodni na základe dohôd o vykonaní práce, no uvedenú sumu občanom nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;

- dňa 30.12.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 810,- Sk (26,89 eur) E. F. za nákup nezisteného tovaru a služby, no uvedenú sumu E. F. nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;

- dňa 30.12.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 1 215,- Sk (40,33 eur) G. H. za nákup nezisteného tovaru a služby, no uvedenú sumu G. H. nevyplatil, ku škode Obce C. použil na nezistený účel

a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 1 261,27 eur

2/

- dňa 14.09.2006 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 540,- Sk (17,92 eur) ako poplatok za kultúrny program pre dôchodcov subjektu I. J. K., no uvedenú sumu tomuto subjektu nevyplatil, ale ku škode Obce C. použil na nezistený účel;

- dňa 29.09.2006 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť sumu 18 150,- Sk (602,47 eur) nezistenej osobe za práce na povodniach na základe dohody, no uvedenú sumu nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel
a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 620,39 eur,

3/

- hoci rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku č.k. 1Cb/211/2002-234 z 23.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.10.2009 bola uložená obci povinnosť nahradiť obchodnej spoločnosti L., M., Sabinov sumu 2 711,89 eur, navýšenú o 17,6 % úrok z omeškania od 25.11.2008 do budúca a súčasne uhradiť trovy konania vo výške 316,32 eur, túto povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 13 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení si nesplnil, následkom čoho v rámci exekučného konania došlo k navýšeniu celkovej dlžnej sumy na 6 507,38 eur, ktorá bola uhradená až 12.02.2013, čím Obci C. bola spôsobená škoda 3 479,17 eur;

4/

- dňa 23.11.2011 za finančné prostriedky obce kúpil motorovú pílu značky STIHL MS 250 v hodnote 400,- eur, ktorú bezprostredne po kúpe zobral domov, no ku škode Obce C. ju doposiaľ nevrátil;
- začiatkom roka 2012 od občanov obce vybral poplatok za komunálny odpad za II. polrok 2011 v sume 381,80 eur, no uvedenú sumu ku škode Obce C. použil na nezistený účel
a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 781,80 eur;

5/

- v júli 2013 od občanov obce vybral poplatok za odvoz komunálneho odpadu za I. polrok 2013 v sume 383,52 eur, no uvedenú sumu ku škode Obce C. použil na nezistený účel;

pretože trestné stíhanie je premlčané.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. poriadku o d k a z u j e poškodenú Obec C. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 1T/154/2017 zo dňa 23.02.2023 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku č. Pv 460/15/7712-44 zo dňa 16.11.2017, podanej 20.11.2017, pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- v rozpore s ustanovením § 13 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení v roku 2014 bez vážneho dôvodu kontaktnému miestu Daňového úradu v Stropkove nepodal mesačné prehľady k dani zo závislej činnosti hoci tak bol povinný urobiť podľa § 39 ods. 9 písm. a/ zákona číslo 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, následkom čoho daňový úrad od júla 2014 do decembra 2014 uložil obci celkom 14 sankcií vo výške 840,- eur, čím bola v tejto výške spôsobená škoda Obci C., pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku trestné stíhanie proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Stropkove, trvale bytom C. D. XX, pre skutky v obžalobe Okresnej prokuratúry Svidník, Pv 460/15/7712-44 zo dňa 16.11.2017, podanej 20.11.2017:

1./ kvalifikované ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 576/2004 Zb., ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 29.09.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 2 600,- Sk (86,30 eur) E. F. za opravu a údržbu budovy OcÚ spočívajúcej vo výmene pozinkovaných žlabov, no uvedenú sumu E. F. nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;

- dňa 29.09.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 33 372,- Sk (1 107,75 eur) 33 občanom obce za vykonané práce po povodni na základe dohôd o vykonaní práce, no uvedenú sumu občanom nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;
- dňa 30.12.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 810,- Sk (26,89 eur) E. F. za nákup nezisteného tovaru a služby, no uvedenú sumu E. F. nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel;
- dňa 30.12.2005 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 1 215,- Sk (40,33 eur) G. H. za nákup nezisteného tovaru a služby, no uvedenú sumu G. H. nevyplatil, ku škode Obce C. použil na nezistený účel
a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 1 261,27 eur,

2./ kvalifikované ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 14.09.2006 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť 540,- Sk (17,92 eur) ako poplatok za kultúrny program pre dôchodcov subjektu I. J. K., no uvedenú sumu tomuto subjektu nevyplatil, ale ku škode Obce C. použil na nezistený účel;
- dňa 29.09.2006 mal z finančných prostriedkov obce vyplatiť sumu 18 150,- Sk (602,47 eur) nezistenej osobe za práce na povodniach na základe dohody, no uvedenú sumu nevyplatil, ale ku škode Obce C. ju použil na nezistený účel
a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 620,39 eur,

3./ kvalifikovaný ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- hoci rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku č.k. 1Cb/211/2002-234 z 23.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.10.2009 bola uložená obci povinnosť nahradiť obchodnej spoločnosti L., M., Sabinov sumu 2 711,89 eur, navýšenú o 17,6 % úrok z omeškania od 25.11.2008 do budúca a súčasne uhradiť trovy konania vo výške 316,32 eur, túto povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 13 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení si nesplnil, následkom čoho v rámci exekučného konania došlo k navýšeniu celkovej dlžnej sumy na 6 507,38 eur, ktorá bola uhradená až 12.02.2013, čím Obci C. bola spôsobilá škoda 3 479,17 eur;

4./ kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 23.11.2011 za finančné prostriedky obce kúpil motorovú pílu značky STIHL MS 250 v hodnote 400,- eur, ktorú bezprostredne po kúpe zobral domov, no ku škode Obce C. ju doposiaľ nevrátil;
- začiatkom roka 2012 od občanov obce vybral poplatok za komunálny odpad za II. polrok 2011 v sume 381,80 eur, no uvedenú sumu ku škode Obce C. použil na nezistený účel
a Obci C. tak spôsobil celkovú škodu 781,80 eur;

5./ kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- v júli 2013 od občanov obce vybral poplatok za odvoz komunálneho odpadu za I. polrok 2013 v sume 383,52 eur, no uvedenú sumu ku škode Obce C. použil na nezistený účel;

zastavil, pretože je premlčané.

Podľa § 288 ods. 3 a § 281 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodenú obec C. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie okresný prokurátor, ktoré následne odôvodnil na výzvu okresného súdu podaním doručeným dňa 15.06.2023. V dôvodoch poukázal na nesprávne právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu pre skutok, za ktorý bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby (bod č. 6 obžaloby). Poukázal na to, že okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že obci C. boli v období vymedzenia skutku v obžalobe za nepodanie mesačných výkazov k dani zo závislej činnosti daňovým úradom vyrubené pokuty formou rozhodnutia, pričom iba 6 rozhodnutí bolo vydaných v období od júla 2014 do decembra 2014, tak ako je vymedzené v obžalobe. Bol toho názoru, že z uvedených rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že pokuty boli uložené obci C., v každom rozhodnutí jednotlivo vo výške 60,- eur, v

sumáre sa teda jedná o sumu 360,- eur, čo je nepochybne kvalifikačný znak škody pri právnej kvalifikácii skutku ako prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Pokiaľ sa týka nesprávnych úvah súdu vo vzťahu k subjektívnej stránke skutkovej podstaty tohto prečinu uviedol, že predkladanie prehľadu o zrazených a odvedených preddavkoch je povinnosťou obce voči príslušnému daňovému úradu, pričom táto povinnosť obci vyplýva zo zákona č. 563/2009 Z. z. (Daňový poriadok), kedy v mene obce koná starosta ako to vyplýva z jednotlivých ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu, že úmysel starostu možno odvíjať až od upozornenia resp. rozhodnutí o uložení pokuty zo strany daňového úradu, pretože je nerozdielne spojené s výkonom funkcie starostu obce vykonanie povinnosti voči daňovému úradu zo zákona bez ohľadu na skutočnosť, či starosta obce bol o tejto povinnosti vopred zo strany daňového úradu informovaný, alebo obci dokonca už bola uložená zo strany daňového úradu sankcia za porušenie tejto povinnosti, pričom opomenutie tejto povinnosti jednoznačne naplňa objektívnu stránku znakov skutkovej podstaty prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Zároveň bol toho názoru, že v tejto súvislosti sa javí ako nezákonné posudzovanie skutkov v bodoch č. 1-5 obžaloby, ako skutkov, pri ktorých zanikla ich trestnosť uplynutím premlčacej doby, pretože tieto skutky sú jednoznačne trestnými činmi, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (výpovede svedkov F. i H. a jednotlivých obyvateľov obce C.). A v tomto kontexte nemôže obstať ani úvaha okresného súdu o aplikovaní princípu ultima ratio, pretože ide o pokračovacie konania starostu obce so škodou, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje výšku malej škody v zmysle ustanovenia § 125 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že ho považuje za nedôvodné, pretože okresný súd správne zistil skutkový stav uvedený v bode 6/ obžaloby a tento skutkový stav správne vyhodnotil. Poukázal na skutočnosť, že podľa bodu 3/ obžaloby si údajne nesplnil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 13 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, následkom čoho v rámci exekučného konania došlo k navýšeniu celkovej dlžnej sumy na 6.507,38 eur. Išlo o povinnosť obce C. uhradiť obchodnej spoločnosti L., M., Sabinov sumu 2.711,89 eur. Obecny úrad C. mal uhradiť túto sumu na základe rozhodnutia Okresného súdu Svidník zo dňa 23.6.2009. Na účte obecného úradu neboli v roku 2009 a v ďalších rokoch žiadne finančné prostriedky. Táto skutočnosť vyplýva aj zo znaleckého posudku. Zároveň poukázal na to, že v bode 4/ sa mu kladie za vinu, že dňa 23.11.2011 za finančné prostriedky obce bola zakúpená motorová píla značky STIHL MS 250 v hodnote 400 eur. Uviedol, že je pravdou, že táto motorová píla bola zakúpená. Používala sa pri prácach v prospech obce C., avšak používaním došlo k jej poškodeniu, pričom sa už nedá opraviť. Poznamenal, že táto píla sa nachádza uňho doma, ale niekoľkokrát požiadal zástupcu obce, aby si ju obec zobrala. Do dnešného dňa sa to ale nestalo. Ďalej uviedol, že v bode 4/ v druhej časti obžaloby je mu kladené za vinu, že začiatkom roku 2012 od občanov obce vybral poplatok za komunálny odpad za II. polrok 2011 v sume 381,80 eur, no túto sumu použil na nezistený účel, a to isté je mu kladené za vinu aj v bode 5/ obžaloby že v júli 2013 od občanov obce som vybral poplatok za komunálny odpad za I. polrok 2013 v sume 383,52 eur, no túto sumu mal použiť na nezistený účel. Uviedol, že tieto peniaze od občanov za odpad v týchto obdobiach skutočne vybral. Občania o tom dostali aj potvrdenia o zaplatení za odpad. Tento odpad v týchto obdobiach bol aj Komunálnym podnikom Stropkov riadne odvezený. Ak by nebolo za odpad Komunálnemu podniku Stropkov zaplatené, tento by odvoz nevykonal. Poukázal na to, že ak sa na obecnom úrade nenachádzajú doklady o zaplatení za komunálny odpad občanmi, tak je to práca novej starostky. Najvyšší kontrolný úrad na obecnom úrade vykonal hĺbkovú kontrolu pred nástupom novej starostky do úradu a žiadne nedostatky nezistil. Podobne Obec C. nemá podližnosti za odvoz komunálneho odpadu voči Komunálnemu podniku Stropkov, a preto aj táto časť obžaloby voči nemu je neopodstatnená. Navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich

súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Dôkazy vykonané súdom prvého stupňa a ich následné hodnotenie vo vzťahu ku skutku možno považovať za správne a zákonné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie podľa pravidiel stanovených procesným predpisom a to v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie obsah jednotlivých dôkazov a z neho je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, obžalovaného oslobodil spod obžaloby a zastavil trestné stíhanie, pretože je premlčané. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd v plnej miere stotožnil a dopĺňa ich o ďalšie argumenty.

Súd prvého stupňa obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom vyššie. Dôvodom pre takýto postup bolo zistenie, že dňa 02.06.2014 boli Obci C. prvýkrát doručené rozhodnutia o uložení pokuty za nepredloženie prehľadu o zrazených a neodvedených preddavkov za zdaňovacie obdobie I.Q 2009 až III.Q 2010 a po tomto doručení došlo zo strany obce k opätovnému porušeniu povinností, ktoré bolo sankcionované len v jednom prípade nepredloženia prehľadu o zrazených a neodvedených preddavkoch za zdaňovacie obdobie október 2014. Podľa názoru konajúceho súdu obžalovaný ako starosta obce preto len v jednom prípade porušil uvedenú povinnosť po tom, čo mal vedomosť, že obec bola za obdobné konanie v minulosti sankcionovaná pokutami zo strany daňového úradu, v dôsledku čoho možno vyvodit' nepriamy úmysel k nesplneniu povinnosti, keďže s následkom bol obžalovaný uzročený. Keďže za úmyselné porušenie povinnosti bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 60,- eur, čo nedosahuje výšku malej škody ako kvalifikačného znaku pre posúdenie konania obžalovaného ako trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona. Ostatné sankcie boli síce uložené za nepredloženie prehľadu o zrazených a neodvedených preddavkov, avšak pred rozhodným obdobím od júla 2014, preto nie je možné konštatovať, že obžalovaný konal úmyselne a teda absentuje úmyselné zavinenie ako obligatórny znak žalovaného prečinu.

S uvedenými zisteniami, ktoré vyplývajú z dokazovania konajúceho súdu, a prezentovanými úvahami sa odvolací súd stotožnil. Z procesu dokazovania totiž vyplýva, že obžalovaný ako starosta obce si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 39 ods. 9 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov a v zákonnej lehote nepredkladal správcovi dane prehľad o zrazených a odvedených preddavkoch na daň, a to viedlo k uloženiu 14 pokút spolu vo výške 840 eur zo strany správcu dane, pričom len 6 pokút spadá do časového vymedzenia skutku obžalobou, a to od júla 2014 do decembra 2014. Rozhodnutia o uložení pokuty v počte 7 boli obci C. doručené dňa 02.06.2014. Po tomto doručení došlo zo strany obce k opätovnému porušeniu povinnosti, ktoré bolo sankcionované pokutou, len v jednom prípade, a to v prípade nepredloženia prehľadu o zrazených a neodvedených preddavkov za zdaňovacie obdobie október 2014, ktorý mal byť predložený do 01.12.2014, no bol predložený až 15.07.2015 (rozhodnutie č. 21493891/2015 zo dňa 18.12.2015).

Skutok vymedzený obžalobou kládol obžalovanému za vinu, že v roku 2014 nepodal na Daňový úrad Stropkov mesačné prehľady k dani zo závislej činnosti, následkom čoho daňový úrad od júla 2014 do decembra 2014 uložil obci 14 sankcií vo výške 840,- eur ku škode Obce C..

Uvedené tvrdenie obžaloby je nejasné a zmätočné, pretože v skutku nebolo konkretizované, ktorých mesačných prehľadov k dani zo závislej činnosti sa to týkalo, najmä za situácie, ak od júla 2014 do decembra 2014 boli obci uložené pokuty v šiestich prípadoch a to za nepredloženie prehľadu o zrazených a neodvedených preddavkoch za zdaňovacie obdobia IV.Q 2010, I.Q, II.Q a IV.Q 2011, za máj 2012 a november 2013, keďže za nesplnenie si tejto povinnosti za mesiac október 2014 bola Obci C. uložená pokuta vo výške 60,- eur až na základe rozhodnutia správcu dane z 29.12.2015. Aj keď konajúci súd doplnil dokazovanie listinami, ktorých obsah je rozvedený podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že jeho postup, pokiaľ neupravoval skutok tak, aby zodpovedal jeho zisteniam, považuje za správny, keďže by sa podstatným spôsobom zmenili skutkové okolnosti uvedené v obžalobe a aj v uznesení o vznesení obvinenia. Obž. A. B. totiž nebolo za zdaňovacie obdobia od roku 2009 až do roku 2013 pre takéto konanie vznesené obvinenie. Ak je súd viazaný skutkom, pre ktorý bola podaná obžaloba, nemôže meniť jeho podstatu/totožnosť, pretože takémuto postupu bráni procesné vymedzenie skutku podľa § 10 ods. 15 s poukázaním na § 206 ods. 5 Tr. poriadku a tiež

ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Ide totiž o nedostatok vymedzenia v skutkových zisteniach takého charakteru, ktoré nemožno napraviť iba doplnením zistení plynúcich z procesu dokazovania pre zmenu totožnosti skutku, keďže by súd rozhodoval o čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu, ktoré neboli predmetom trestného stíhania.

Výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že za obdobie roku 2014 obžalovaný iba v jednom prípade nepodal mesačný prehľad k dani zo závislej činnosti, preto uloženie pokuty vo výške 60,- eur ako následok z porušenia povinnosti obžalovaným nemôže byť posúdené ako naplnenie zákonného znaku žalovaného trestného činu „spôsobí malú škodu“, za ktorú sa považuje v zmysle § 125 ods. 1 Tr. poriadku suma najmenej 266,- eur.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, ak v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, pretože skutok nie je trestným činom.

Na podklade odvolania okresného prokurátora podaného v neprospech obžalovaného odvolací súd ďalej preskúmaval správnosť a zákonnosť výroku rozsudku, ktorým konajúci súd trestné stíhanie z dôvodu premlčania podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastavil.

Okresný prokurátor považoval za nezákonné posudzovanie skutkov v bodoch č. 1-5 obžaloby, ako skutkov, pri ktorých zanikla ich trestnosť uplynutím premlčacej doby, pretože tieto skutky sú jednoznačne trestnými činmi. Svoj názor však bližšie neodôvodnil, napriek tomu, že dôvody odvolania boli súdu prvého stupňa doručené až po štyroch mesiacoch, a to na výzvu okresného súdu. Odvolaciemu súdu teda nie je zrejmé, v čom má spočívať nesprávnosť záverov súdu prvého stupňa, ktorý považoval trestné stíhanie z dôvodu uplynutia premlčacej doby za premlčané.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvorí jeden celok (primerane II.ÚS 78/2005, IV. ÚS 372/2008, rozsudok ESLP vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772, body 59-60, Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa však uvádza:

Je nepochybné, že premlčacia doba ustanovená v § 87 ods. 1 Tr. zákona začína plynúť dokonaním, resp. dokončením spáchaného trestného činu, prípadne ukončením prípravy alebo pokusu spáchať trestný čin, v prípade účasti od ukončenia konania hlavného páchatela. Na posudzované skutky sa vzťahuje premlčacia lehota uvedená pod písm. d) a e) tohto citovaného ustanovenia so zreteľom na ich právne posúdenie súdom (NS SR R 91/2015). Spočívanie premlčacej lehoty v tomto prípade neprichádza do úvahy, keďže sa neuplatnil ani jeden z prípadov uvedený v § 87 ods. 2 Tr. zákona.

Dôležitým ale je prerušenie premlčania trestného stíhania, ku ktorému dochádza podľa § 87 ods. 3 Tr. zákona buď vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatela (písm. a), alebo ak páchatel spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin (písm. b). Ide o procesný inštitút, ktorý keď nastane, anuluje doteraz uplynutú premlčaciu dobu a tá začína plynúť odznova. V prípade splnenia podmienky na prerušenie premlčacej doby „spáchaním trestného činu“ sa vyžaduje, aby existovalo právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že konkrétny obvinený spáchal v premlčacej dobe iný, nový trestný čin (2Tz/18/2003).

V tomto trestnom konaní boli realizované procesné úkony tak, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 31.08.2017 (obžalovanému doručené dňa 07.09.2017) a obžaloba bola súdu prvého stupňa podaná dňa 20.11.2017, a to za skutky spáchané v období v zmysle bodu 1 obžaloby 9/2005 a 12/2005, v zmysle bodu 2 obžaloby 9/2006, v zmysle bodu 3 obžaloby do 12/2011, v zmysle bodu 4 obžaloby 11/2011 a začiatkom roka 2012, v zmysle bodu 5 obžaloby 7/2013. Z uvedeného možno teda uzavrieť,

že pokiaľ došlo k premlčaniu trestného stíhania do vznesenia obvinenia dňa 31.08.2017, k prerušeniu premlčacej doby z dôvodu vydania uznesenia o vznesení obvinenia už logicky nemohlo dôjsť.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nedostatky v obžalobe spočívajúce v tom, že okresný prokurátor v skutkovej vete obžaloby nešpecifikoval obžalovaného ako štatutárny orgán, resp. starostu poškodenej Obce C., a teda konanie obžalovaného (v bode 2, 4 a 5 obžaloby) nebolo možné posúdiť ako kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. d) Tr. zákona spáchaného závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovej funkcie, ale ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, pri ktorom Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody až na dva roky, preto premlčacia doba trestného stíhania za tieto skutky sa posudzuje podľa § 87 ods. 1 písm. e) Tr. zákona 3 roky.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že prokurátor má povinnosť v obžalobnom návrhu označiť skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby (§ 235 písm. c) Tr. poriadku), teda aj s označením okolností ako kvalifikačných momentov, ktoré opodstatňujú použitie vyššej trestnej sadzby. Kvalifikačný moment „porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovej funkcie“ nevyplýval ani zo skutkových okolností uvedených v uznesení o vznesení obvinenia v tejto veci a v tomto rozsahu nebol ani dokazovaný. Okolnosť, že išlo o starostu obce, nezodpovedá znaku porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z jeho funkcie, a v skutkových okolnostiach musí byť uvedené aj porušenie, ktorého sa mal páchatel dopustiť. Formulácia "dôležitá povinnosť vyplývajúca zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložená podľa zákona" je zákonodarcom volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatelovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vzťah k ochrane života a zdravia ľudí a ktoré sú z tohto hľadiska dôležité a uložené zákonom alebo sú obsiahnuté aj v inom všeobecne záväznom právnom predpise alebo aj v konkrétnom príkaze vydanom na základe zákona a spôsobom uvedeným v zákone (primerane k veci 3Tdo/28/2008).

Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ orgány činné v trestnom konaní nepostupujú v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 10 Tr. poriadku, súd nie je povinný nahrádzať ich činnosť v súdnom konaní, najmä za situácie, ak by konal v neprospech obvineného pri iných ako trestných činoch súvisiacich s poškodením zdravia, či so spôsobením fatálneho následku na živote. Porušil by tak zásadu rovnosti strán pri dokazovaní ne/viny.

Pri posúdení skutkov spáchaných v bode 1/ ako trestný čin sprenevery podľa § 148 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 (§ 213 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2016 ako najpriaznivejšieho) a v bode 2/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2016 je premlčacia doba 3 roky. Ak skutky boli spáchané v bode 1/ od 29.09.2005 do 30.12.2005 a v bode 2/ dňa 14.09.2006 a 29.09.2006, k premlčaniu trestného stíhania došlo v bode 1/ dňa 30.12.2008 a v bode 2/ sa tak stalo 29.09.2009. Ak by aj platila teória, že k prerušeniu premlčacej doby sa nevyžaduje právoplatný odsudzujúci rozsudok za iný, nový spáchaný trestný čin, a postačuje na základe vykonaného dokazovania uzavrieť vinu iného trestného činu v rozhodnom období, v takom prípade by došlo k premlčaniu týchto skutkov ku dňu 29.09.2009. Skutok uvedený v bode 1/ rozsudku totiž možno posúdiť aj ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, ktorý je priaznivejší pre obvineného.

V prípade právnej kvalifikácie skutku 3/ ako prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona páchaného od 02.10.2009 do 30.12.2011, v skutku 4/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona spáchaného 23.11.2011 a začiatkom roka 2012 a skutku 5/ posúdeného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona spáchaného v júli 2013 je opodstatnené použiť pri posúdení premlčacej lehoty ustanovenie § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zákona so zreteľom na sankciu, ktorú možno za tieto trestné činy uložiť a to odňatie slobody s hornou hranicou až na dva roky. Premlčacia lehota aj u týchto trestných činov je tak 3 roky. Aj pri týchto skutkoch platí samostatná premlčacia lehota 3 rokov, t. j. k premlčaniu by došlo k 30.12.2014, k začiatku roka 2015 a v júli 2016. Obdobne aj tu platí teória, že pokiaľ by postačovalo k prerušeniu trestného stíhania spáchanie iného trestného činu, vina ktorého by bola vyodená len v rámci dokazovania toho istého konania, ani tak by nedošlo k prerušeniu trestného stíhania, pretože premlčacia doba by sa počítala od v poradí

ostatne spáchaného skutku v júli 2013, ktorá však uplynula v júli 2016, teda pred vznesením obvinenia dňa 31.08.2017.

Skutočnosť, že okresný prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o neodôvodnenosti a nesprávnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa, najmä za situácie, ak odvolanie vo vzťahu k premlčaniu trestného stíhania je všeobecné a nepredkladá argumentáciu, ktorá by spochybňovala aplikáciu ustanovenia § 87 Tr. zákona.

Na základe uvedených zistení a z nich plynúcich úvah odvolací súd uzavrel, že postup konajúceho súdu podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, ktorým obžalovaného A. B. spod obžaloby oslobodil vo vzťahu ku skutku 6/, a zastavenie trestného stíhania tohto obžalovaného podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku pre vyššie uvedené skutky 1/ až 5/ z dôvodu jeho premlčania je správne a zodpovedá zákonu. Odvolací súd zistil formálne pochybenie vo výroku napadnutého rozsudku o zastavení trestného stíhania spočívajúce v uvedení právnej kvalifikácie skutkov 2/, 4/ a 5/ prevzatej z obžaloby, hoci po vykonaní dokazovania konajúci súd tieto skutky 2/, 4/ a 5/ posúdil miernejšie, v dôsledku čoho sa zmenila aj premlčacia doba. Podľa názoru odvolacieho súdu v rozhodnutí, ktorým sa zastavuje trestné stíhanie pre premlčanie je nevyhnutné nielen popísať skutok, ktorý bol preukázaný dokazovaním v súdnom konaní, ale aj jeho správnu právnú kvalifikáciu, aby z nej bolo zrejmé, aká premlčacia doba sa naň vzťahuje. V prípade ponechania právnej kvalifikácie uvádzaných skutkov by sa javilo, že sa na ne vzťahuje päťročná premlčacia doba.

So zreteľom na túto formálnu chybu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti, ktorou bolo trestné stíhanie zastavené, a vo veci rozhodol uznesením sám o zastavení trestného stíhania obž. A. B. pre skutky kvalifikované v bode 1/ ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 576/2004 Zb., v bode 2/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, v bode 3/ ako prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, v bode 4/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a v bode 5/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Keďže súčasne bol zrušený aj výrok o odkázaní poškodenej strany Obce C. s jej nárokom na náhradu škody podľa § 281 ods. 3 Tr. poriadku, ktorý nadväzoval na výrok o zastavení trestného stíhania, odvolací súd ho zopakoval vo svojom rozhodnutí.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.